

dragi čitatelj, bolje razumel, moram še o tej nekaj povedati, kar sem pozvedel.

Poprejšni, že gori imenovani načelnik, kateremu se je za zgradbo šolskega vrta zahvaliti, dal je tudi dovoljenje za stavbo vrtnice utice, ki pa se je še le pozneje postavila, deloma iz ostalih brun od zgradbe vrta, večinoma pa iz lesa, katerega je daroval eden izmed tukajšnjih gospodov učiteljev v ta namen. Ko se je stavila ta senčnica pod nadzorstvom enega gospoda učitelja, je to zdajšnjega načelnika tako razsrdilo, da je hotel to stavbo preprečiti s tem, da je prišel na ta dan večkrat v šolski vrt ter hotel tesarja pognati. Ker pa g. »odman« vendar ni bil popolnoma mirne vesti, da bi se mu ne pripetila kakšna neprijetna, vzel je vsikdar po jednega adjutanta seboj, ki bi ga v slučaju morebitnega napada branil. A tesar se ni zbal ne g. »odmana« pa tudi ne njegovega »adjutanta«, kajti pobrusila sta jo kmalu ter si šla v vaško gostilno po nove korajže, kjer sta ostala do večera že pri imenovanju družbi, katere udje pa se niso nič prav strinjali z nazori gosp. komisarja, oziroma »odmana«. Proti pol deseti uri sem se poslovil od krčmarja ter se spravil k počitku.

Ker sem vam, gospod urednik, že nekaj vrstic napisal, blagovolite še tudi naslednje sprejeti. Ta g. »odman« me je začel zanaprej tako zanimati, da sem se že zelo veselil svojega prihoda v ta kraj. Pred kratkim sem bil spet tam; prvo je pač bilo, da sem že od daleč zrl na šolski vrt, ali se stoji v njem ta skoraj »zgodovinska« utica. Z velikim veseljem so se mi uprle oči v osmero oglato strehico, ki je nosila precej debelo odejo snega. Potemtakem se vendar ni izpolnila želja g. »odmana«, sem djāl sam pri sebi. Od same radosti podvojim svoje korake in bilo je ravno opoldne, ko dojdem v vas. Podal sem se h kosilu v že znano nam gostilno. Tukaj sem imel čast spoznati gospodične učiteljice, ki so prišle ravno tudi k obedu. Pridružil sem se, da bi poizvedel, kako se kaj počutijo pod načelništvom novega gosp. »odmana«. Tožile so mi pač, da imajo pred šolo grozno hudo blato, kakoršnega še niso nikjer videle in kakoršnega še tudi marsikateri cenj. čitateljev ni videl, še manj pa skusil. Pravile so mi nadalje tudi, da nastane pred šolo, ako delj časa dežuje, kar jezeru podobna mlaka, čez katero bi pač šolska mladina lažje plavala, nego šla s svojim slabim obuvalom. Da bi se sam prepričal o tej gnječi, šel sem bliže šole ter se skoraj

to njegova lastna in si v duhu predstavljal obraz prevarjenega Južkeca, ko bo opazil prevaro.

Godrnjač je izpil svoj kozarec ter hotel oditi. To bi se pa ne smelo zgoditi. »Lepi Južkec« je spregledal nevarnost, izpil hitro in prijel za svojo sukno. Nekaj časa je iskal po žepu...

»Za Boga, moja klobasa! Kje je moja klobasa? Vi hudiči! Jaz sem svojo klobaso daroval!« zavpil je prestrašeno.

Nov smeh in veselje, najbolj pa pri krojaču Godrnjaču, da se je tako masčeval.

»Seveda, Godrnjač, črna duša! To vam verjamem, s tujo klobaso se že da darovati in gostiti. — No vi, — vi, ali vas nič ne žeja, mrha lakotna — Anica, za tega gospoda še en kozarec piva. Ta, da mi več pred nos ne pride!«

Godrnjač pa se je še bolj veselil, da je dobil pivo zastoj. Med tem, ko je pil, so se počasi vsi poslovili, in nazadnje je ostal Godrnjač sam. Obleče sukno in takoj seže v žep...

To divje tipanje... silno prevračanje žepov... težko dihanje... in rohneč pade na stol... »Moja klobasa! O, jaz stari osel!« To je bilo edino, kar je mogel spregovoriti. Nato plane iz gostilne in štiri tedne se ni prikazal pri »zlatem petelinu«.

prestrašil groznega evoka. Kaj takega še pač nisem pri nobeni šoli videl. Vsak kmet ima boljše pot k svojem svinjaku. Mislim sem si, ko bi prišel sedaj gospod nadzornik, običale bi mu ne samo njegove galoše, temveč gotovo tudi čevlji v tem nepopisljivem močvirju, kajti celo jaz sem se zbal iti preblizu, čeravno sem imel precej močno in dobro obuvalo. Tukaj gospod »odman« bi bilo tvoje polje, katerega bi se moral v prvi vrsti poprijeti, ako hočeš imeti kakšne zasluge kot šolski načelnik.

Sv. Duh na Stari gori. (Okrajna cesta.) Kakor sem vam poročal pred tremi meseci, zidamo pri Sv. Duhu novo šolsko poslopje, ki smo je srečno spravili do zime pod streho. Upati je torej, da bode v prihodnji jeseni cela stavba gotova in se bo mogel šolski pouk po velikih počitnicah pričeti v novem šolskem poslopju.

Toda kaj pa je z drugo napravo, ki sem jo takrat dvema največjima občinama, Terbegovcem in Galušaku, toplo priporočal. Mislim namreč okrajno cesto, ki bi bila nadaljava nove okrajne ceste iz Ljutomera do Drakovca, skozi Terbegovce, Kutince, čez Borošak in Smolince kot najkrajša zveza Ljutomera s Št. Lenartom in Mariborom. Ker se mi zdi škoda, da bi ta misel zaspala, vas hočem na to, za ti dve občini tako važno cesto, še enkrat opozoriti.

Terbegovci in Galušak nosita kot največji k Sv. Duhu vsolani občini pri zidanju nove šole tudi največja bremena, ki so dandanes že vsled visokih davkov za naše kmete dovolj težka. In vendar je bilo zidanje nove šole pri Sv. Duhu živa potreba, kateri se ni dalo izogniti. Kaj mislite torej zdaj, ali bi bilo zopet najboljši držati roke križem in tarnati čez velike stroške in slabe čase. Jaz menim ne, ker tarnanje nam bi gotovo nič ne pomagalo, ampak misliti moramo, kako da si izboljšamo tudi naše gospodarske dohodke. Pa kako, bode marsikateri vprašal. Po mojih mislih s tem, da se potrudimo in si napravimo že prej imenovano okrajno cesto. Najprej naj se terbegovski in galuški občinski odbor skupno poprime te misli in naprosita na sodelovanje tudi občino Smolince, kateri je okrajna cesta ravno tako, če ne bolj potrebna, kakor prvima dvema občinama. Z okrajno cesto bi dosegli, da bi tudi v te doline prihajali boljši kupci po vino, sadje in druge poljske pridelke, ki se zdaj prodajajo kaj slabo ali pa sploh ne.

Tudi ni čuda, če se pomisli, kake ceste imamo in da mora človek biti vesel, ako prinese še vse svoje kosti v redu domov, če se je slučajno moral voziti po teh dolinah. Poglejmo samo v druge občine in videli bomo, da so okrajne ceste na gosto nasejane. Vsake četrte ure že gotovo prideš na boljšo cesto. Le pri nas, posebno od nekaterih galuških vasij, se mora najmanj tri četrte, da celo uro in še več gaziti, predno se pride na kako okrajno cesto.

In vendar moramo mi za druge okrajne ceste po drugih občinah ravno tako plačevati, kakor oni, ki uživajo njih dobroto. Opravičeni so torej prebivalci teh treh občin, zahtevati od gornje-radgonskega in šentlenartskega okrajnega zastopa, da priskočita tem občinam z denarno podporo na pomoč pri zidanju mostov; kamenja pa si navozite sami. Na delo torej! Tu imate predstojniki že prej imenovanih treh občin lepo priliko, storiti nekaj zelo koristnega in se skazati vredni zupanja svojih soobčanov, ki so vas volili zupanom.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Vabimo na naročbo! Ob novem letu delajo uredništva različnih listov bogate obljube za prihodnje leto, češ, kaj bodo bralcem vse nudila. Mi tega ne storimo,

ampak obetamo samo, da bomo uredovali list kakor doslej. In da naše uredovanje dopada čitateljem, dokazuje nam vedno naraščajoče število naših naročnikov, katero je prispelo zadnji mesec do popolnih 7300 naročnikov. Mi lahko samozavestno vprašamo: Kateri tednik na Slovenskem se lahko ponaša s takim številom naročnikov? Pač nobeden! V našem listu se zrcali vse politično, narodno, prosvetno, gospodarsko in sploh vse javno življenje spodnještajerskih Slovencev, naš list je o vsem najbolje poučen, o vseh dogodkih najhitreje obveščen, zato tudi popolnoma zadošča vsem zahtevam, ki se morejo staviti do tednika. Tudi v prihajajočem letu bomo urejevali list kot doslej, da bo se še nadalje imenoval kot najboljši urejevalni kmetijski list na Slovenskem. Kmetško ljudstvo, okleni se svojega lista in naročaj si ga prav pridno! Cena ostane listu tudi v prihodnjem letu neizpremenjena. »Slovenski Gospodar« s prilogo »Naš Dom« stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrto leta 1 K. Kdor pride sam po list v tiskarno, dobi »Slov. Gospodarja« s prilogo »Naš Dom« za 3 K na leto. — Dosedanje naročnike, ki še niso poravnali stare naročnine, prosimo uljudno, da to kmalu store. Čist račun, mirna vest! Veselo novo leto! Uredništvo in upravnništvo »Slov. Gospodarja«.

V Konjicah bo v nedeljo, 3. prosinca 1904, popoldne ob 3. uri imelo katol. polit. društvo občni zbor. Prišla bodeta dva govornika. Č. g. Ant. Korošec bo govoril, kako se v zadnjem času sučejo politične razmere, g. potovalni učitelj Fr. Goričan pa bo povedal kaj iz praktičnega kmetijstva. Ob enem se bo sklepalo o važnih resolucijah ter se volil odbor. Narodnjaki, pridite!

Politični shodi v Slov. goricah. Lenarško kat. politično društvo priredi meseca januarja polit. shod pri Sv. Rupertu v Slov. gor., meseca februarja pa pri Sv. Antonu v Sl. gor. Veseli nas, da se to društvo zadnji čas prav živahno giblje, dela ga čaka dovolj na vseh straneh. Da bo pa moglo delovati v resnici uspešno in blagonsko, je treba, da šteje veliko udov po vseh občinah lenarškega okraja. Vsak posestnik bi moral biti ud političnega društva!

V Slov. Bistrici v prijaznih Visolah obhaja velezaslužni g. dr. Jos. Vošnjak, občečislani prvak štajerskih Slovencev, dne 4. jan. 1904 svojo 70letnico. Bog ga živi še mnogaja leta! Čestitamo!

Mariborske novice. Zaradi razžaljenja veličanstva je bil kaznovan mesar Štefan Kobale iz Janzevega vrha pri Selnici ob Dravi na štiri mesece težke ječe. — Mesar Jožef Niedermüller je dobil tri dni zapora ali pa plača 30 K globe, ker je opsoval policijo. Izgovarjal se je, da je bil zelo pijan. — Kakor smo poročali, pobegnil je blagajnik pevskega kluba pekovskih pomočnikov. Toda roka pravice ga je zgrabila ter tirala pred sodnika, ki ga je obsodil na osem mesecev težke ječe in povrnitev stroškov. Obsojenec je 28letni pekovski pomočnik Jožef Schlik, doma iz Voseka pri Mariboru. — Iz tukajšne kaznilnice je ušel kaznjenec Anton Križan. Bil je na delu v Francovem mlinu ter je pobegnil pazniku. — Dne 22. t. m. je prešla policija 36letnega mesarskega pomočnika Oto Frimmel-na od Sv. Lenarta v Slov. gor., ker je poneveril svojemu mojstru večjo svoto denarja. — Posneto mleko je prodajala viničarka Terezija Očko od Sv. Marjete ob Pesnici na tukajšnjem trgu za drag denar. Zato je bila naznanjena sodnji. — J. Fras

iz Gornjega Boča, okraj Maribor, je ukradel nekemu posestniku pri Sv. Petru pri Mariboru dve kokoši, kateri je hotel v mestu prodati. Ker se ni mogel izkazati, od kod ima kokoši, prišla ga je policija. Fant je komaj 16 let star. — Pri občnem zboru »Slovanske čitalnice«, ki se je vršil dne 20. t. m., se je izvolil sledeči odbor: predsednik gosp. dr. Fr. Rosina, podpredsednik g. dr. Anton Medved, tajnik g. Žihar in blagajnik g. dr. Poljanec. — V zadnji seji občinskega sveta je isti sklenil sezidati mostič čez Dravo v koroškem predmestju in sicer s kamenitimi stebri.

Cesarjevo potrjenje je dobil od stajarskega deželne zboru sklenjeni zakon o spremembi obč. meje mej mestno občino ptujsko in Karčevino.

V Zg. Porčiču pri Sv. Lenartu v Slov. gor. je zgorela minuli teden vinčarija Jožefa Rep. Zažgali so baje otroci. Poslopje je bilo zavarovano.

Iz Ljutomer se nam piše: Roparja, ki sta oropala 14. t. m. posestniškega sina Alojzija Pok je žandarmerija že dognala. In sicer sta roparja Franc Wrus iz Svičine in Alojz Zvetko iz Stemberga pri Ljutomeru.

V Šentjanžu na Dravskem polju je našel nepričakovano smrt na dan svojega goda 26. dec. vojak Štefan Ekart. Prišel je k Božiču na dopust ter se v sosedni gostilni razveseljeval s svojimi prijatelji. Brez pretepa in prepira ga sune s svojim žepnim nožem Anton Juchart pod vratom v prsi. Nikdo ni tega opazil, tudi ranjenec sam ne. Še le čez nekaj trenutkov, ko je kri privrela skozi obleko, so zapazili nesrečo. Ranjenec se je zgrudil mrtev na tla. Imel je prerezano srčno žilo. Le po nožu, katerega so našli v hiši in spoznali kot lastnino Antona Jucharta so spoznali ubijalca. V čast šentjanževskih fantov pa bodi povedano, da ta zločinec ni iz Šentjanža, ampak da je tukaj še le nekaj tednov služil kot mizarjski pomočnik. Doma je v Tinjah na Pohorju. »Štajerci« je lahko ponosen tudi na tega svojega pristaša, ker bil je velik njegov prijatelj, ter si ga je za novo leto sam naročil. Šentjanževski fantje, vzamite si k srcu svaritev vaših duhovnih pastirjev, katero ste omenjeni dan slišali pri pridigi, ter se varujte pijančevanja, pretepa in drugih surovosti. Pristopite v velikem številu k mladeniški Marijini družbi, katera se tukaj snuje, ter pridno prebirajte dobre knjige in časnike kakor sta »Naš Dom« in »Slov. Gospodar!«

Slovenjgradec. Padel je minuli teden dekanjski sel starotrški na težavnem svojem potu iz Razborja nazaj tako močno, da se je razbil po obrazu. Pot je bila takrat tako ledena in gladka, da se je se po ravnem težko hodilo in so po cestah padali ljudje in živina. Ni čuda, ako se sliši o kaki nesreči sedaj na strmih potih.

Od Sv. Jurija ob juž. žel. se nam piše: Zopet nam je umrl mož, poznan daleč kot narodojak. Pokosila je namreč nemila smrt dne 20. t. m. v 57 letu svoje starosti Janeza Oset po domače Goriški, posestnika v Hrušovcu pri Sv. Juriju ob juž. žel. On je prav vzorno gospodaril in si znatno zboljšal svoje gospodarstvo. Pri napornem delu se je prehladil rajni pred štirimi leti in začel bolehati na pljučah. Iskal si je zdravja pri bližnjih in daljnih zdravnikih; pozneje celo v Gradcu, a vse zaman, prerano je moral zapustiti to dolino solz in se preseliti v boljšo domovino, zapustivši žalujočo ženo, otroke, mnogo sorodnikov in prijateljev, kateri ga bodo zmiraj pogrešali. Rad je pomagal rajni svojim sosedom in prijateljem, bil je dobrega usmiljenega srca in več kot 50 otrokom krstni in birski boter. Bil je 18 let občinski odbornik. Kot vrl kmet je bil zmiraj zvest slovenskemu narodu ter vzgajal svoje sinove v narodnem duhu v vrle Slovence. Kako v obče je bil rajni priljubljen, pokazal je njegov pogreb dne 22. t. m., katerega se je vdeležilo na stotine ljudstva od blizu in daleč. Žalostno je bilo gledati, ko je pred odprtim grobom njegov prijatelj in sosed

Janez Oset, po domače Štirik govoril v tako jednatih in do srca segajočih besedah, da je vse navzoče ljudstvo jokalo. Zdaj pa krije njegovo telo črna zemlja in vživa večni mir.

Vojaški begunec. Dne 23. decembra 1903. je pobegnil od vojakov 15. stotnije 87. pešpolka v Pulju Franc Skorašek, doma v Gaberku pri Velenju. Seboj je vzel svojo nakaznico, glasečo se na 4 K ter jo ponaredil na 14 K, kar so pa na pošti spoznali. Potem se je ponaredil nakaznico svojega tovariša I. V. glasečo se na 6 K. Dotičnik mu jo je dal, da mu prinese denar s pošte, a fant je šel, — kam, ni znano! Vzrok je baje, ker se mu ne ljubi več služiti. Vojakom so ga potrdili l. 1900. Ko pa je enkrat stal na straži in je pobegnil, so ga še le dobili čez par mesecev. Takrat so ga zaprli na dve leti in mora še tri leta služiti. Sumi se o njem, da je pri tem begu ubil nekega železniškega uradnika. Splah je bil radi tatvine že prej zaprt. Če ga dobé sedaj, bo pa presneto dolgo hrepenel po svobodi, po kateri se mu tako toži.

V Št. Juriju ob Ščavnici je preminila dne 29. decembra Terezija Brumen, roj. Korošec, v 80 letu starosti, pravičena s tolažili sv. zakramentov za umirajočo. Pokojnica je bila vzorna, blaga gospodinja, katera je uživala v vsej župniji veliko spoštovanje. Vse otroke je vzgojila v odločno narodnem duhu. Jeden njenih sinov dr. Anton Brumen je odvetnik v Ptuj, jeden Jurij Brumen pa župan v Št. Juriju. Blagi pokojnici svetila večna luč!

Na Cvenu se je ustanovila zadružna mlekarna dne 17. dec. 1903. Naj prospeval! Natančno poročilo v novem letu!

Celjske novice. Dne 22. t. m. je prišel 36 letni delavec Konrad Fünrad k policiji ter povedal, da je izpil raztopljeni fosfor od šibic. Ker je prosil, naj ga popeljejo v bolnišnico, se je njegovi prošnji vstreglo. — Tukajšnjemu vsenemškemu »Gehilfenverband« je daroval neki trgovec 100 K za Božič. Tako se podpirajo s slovenskim denarjem nemška društva. Kajti v Celju ni trgovca, kateri ne bi živel skoraj izključno od denarja Slovencev.

Iz Vidma ob Savi se poroča: Pred tremi tedni, kot smo poročali, so se splasili konji g. stavben. mojstra Skagnettija v trgu Rajhenburg ter se je voznik pri padcu pod konje ubil, in tudi na vozu sedeči gospodje so se znatno poškodovali, posebno g. Bieber. Ravnoisti konji so se zopet dne 20. t. mes. splasili ter zdijali s težkim vozom od Švigelna navzdol proti hiši g. Goloba; ker niso mogli takoj konji odvit na cesto, se je voz zaletel v hišo g. Goloba. Eden konj je padel v jarek ter se zelo poškodoval, tako, da so morali klicati na mesto živinozdravnika. Hlapec je že prej padel v jarek ob cesti ter je tudi zelo poškodovan nezavesten obležal.

Gornjeradgonske novice. Naslov ravnatelja je dobil Simon Erschenjak, nadučitelj pri Sv. Petru. S čim si je zaslužil to odlikovanje, to vedo razun njega: vodja c. kr. glavarstva ljutomerskega Rainer, c. kr. šolski nadzornik Dreflak, nadalje Fekonja, Kreft, Osenjak, Vaupotič, Wratschko in Zorzini, ki sedijo v okrajnem šolskem svetu — vemo pa tudi mi. Heil! — Po vsej sili hočejo nekateri, ki se jih to najmanj tiče, razširiti ščavniško nemško šolo v trirazrednico. Imajo že tudi ministrski odlok za to. Toda glavnega še nimajo, namreč zadostnega števila otrok in denarja. — Kakor se čuje, bodo vendar v Orehovcih zidali novo šolo. S tem bo Bračko položil svojemu delovanju krono na glavo, kakor je rekel eden njegovih »jagrov« v neki napitnici. Samo da bo prišla ta krona Orehovčanom jako drago. — Bračko s svojimi bikci nima sreče. Posebno črešnjevski je postal po zadnjih volitvah v okrajni zastop tako divji, da so ga morali »zarinkati«, in ko tudi to ni nič pomagalo, so ga prodali nekam na Gornje Štajersko. Nemška živina se pač na slovenskih tleh ne počuti dobro. — Polički župan Fekonja je bil dozdej po-

silinemec. Ker pa bi rad veljal za pristnega Nemca, se je preselil v mesto. Ob njegovem odhodu iz Polic so strašno žalovali »Štajerci«, katerih je imel naročenih nad ducat. Ne vemo, ali jih je vzel seboj prek Mure, ali jih je izročil komu drugemu v rejo. Ker se ga v Policah zdaj nihče več ne boji, zato hodi tja s puško na rami, da bi se ga bali vsaj — zajci. Mi pa mu iz dna srca kličemo: Adjo, le zdrav nam ostani, ne pridi nikdar več nazaj! — Radgonski Nemci, to so vam čudni ljudje. Rojeni so večinoma od slovenskih starišev, kar pričajo njihova imena na — ič, — čič itd., ki jih lahko bereš po vseh ulicah, redijo se večinoma s slovenskim denarjem, na Slovenskem imajo svoja posestva in svoje gorice, in po smrti se dajo vsi pokopati v slovenski zemlji pri Sv. Petru. Ker torej med njimi ni pravega Nemca, zato so morali pri zadnjih občinskih volitvah vsi izvoljeni priseči, da bodo postali — Nemci. Ha-ha, radgonski Nemci, krave se vam smejejo. Tako postane iz gosence metulj. Vi Slovenci pa, zapomnite si to! Ne nosite svojih trdo zasluženih krajcarjev brez potrebe prek Mure ljudem, ki se vam po mačje dobrikujejo, a se za hrbtno iz vas delajo norca. Podpirajmo le naše trgovce, obrtnike in doktorje. Radgono pa pustimo tem posilincem! Tako se bodo spametovali. — Nemci so tudi hoteli gornjeradgonsko sodišče potegniti v mesto. Pa vsled odločnega nastopa naših poslancev na Dunaju ostane sodišče v sedanjih prostorih, ki se bodo prihodnje leto razširili. — Čudno pa se nam zdi, da sme Bouvier ob raznih prilikah na poslopu, v katerem je c. kr. okrajno sodišče, izobesiti nemško zastavo-frankfartarico, a nam župan Kurbus prepoveduje izobešati slovensko trobojnico. Ni-li to dvojna mera? Tudi si lahko čul ob lepih letnih večerih okoli sodišča namesto slavčevega žvrgolenja prusko »Wacht am Rhein«, katero so peli Bouvierovi otroci. Zakaj ne rajši »Wacht an der Mur«? — V Kurbusovo krčmo baje ne zahajajo radi Slovenci. Zakaj le ne? — Najboljše se je godilo ob letošnjih praznikih našim tatom, ki so si preskrbeli pred prazniki lepe pečenke.

Cerkvene stvari

Zahvala. Vsem blegim darovalcem za stavbo nove predmestne cerkve Magdalenske: prisrčna zahvala! Sveta maša se bo služila zanje 1. prosinca ob 6. uri. — Sim. Gaberc.

Duhovniške vesti. Č. g. Ludvig G a l a iz ljutomerske škofije bo služil novo sv. mašo dne 3. jan. pri Sv. Križu na Murškem polju. — Č. g. K. Jevšenak, bivši lazarist, je vstopil v litomersko škofijo.

Kratko navodilo k napovedi osebnodavne dohodnine za duhovnike in beneficijate. To je naslov knjige, ki jo je izdal župnik M. Kolar v Katol. tiskarni v Ljubljani. Cena 30 h. Skrbno in praktično sestavljena knjiga bo našim duhovnikom zanesljiv kazipot v davčnih zadevah, zato jo priporočamo.

Personalstand des Bistums Lavant in Steiermark für das Jahr 1904. Ta knjiga, o kateri priznavajo vsi, da je jako dobro sestavljena, dala je nekaternikom povod k neopravičenim napadom na našega prevzvišenega kneza in škofa. Da ta knjiga ne more biti taka, kakoršno si nekaterniki žele, to razun drugih razlogov potrjuje že samo dejstvo, da v dotični škofiji, iz katere prihajajo ti napadi, tudi ni po njih želji. Vsled takih neopravičenih napadov ne trpi največ škofovska avtoriteta, ampak katoliška stvar, ne oziraje se na to, da se taki napadi ne strinjajo s cerkvenimi predpisi.

Društvena poročila.

»Na Osojah« je naslov ljudski igri, ki se bo predstavljala v nedeljo, dne 3. januarja 1904. v Narodnem domu v Mariboru. Dozdaj so bile vse predstave bralnega in pevskega društva Maribor jako dobro obiskane, zato upamo, da bo tudi prihodno nedeljo velika dvorana polna občinstva. Diletantje se že pridno vadijo, zatoraj upamo,

da bo igra izvrstno vprizorjena. Lansko leto se je igra »Na Osojah« vprizorila v Celju in je ker očarala občinstvo. Smelo lahko trdimo, da bo naše občinstvo tudi pri nas zapustilo Narodni dom z zavestjo, da še kaj takega ni videlo na mariborskem odru.

Dijaški kuhinji v Ptuj so od 1. okt. do 1. jan. 1904 t. j. v prvem četrtletju šol. leta darovali sledeči p. n. dobrotniki: Posojilnica v Ljutomeru 10 K, Črnko M., župnik v Sevnici 10 K, Horvat Frid., vikar v Ptuj 5 K, dr. Horvat, odvetnik v Ptuj 20 K, Slavinec Jož. 2 K, Roje 1 K, Muršec 1 K, Jurca 10 K, Zelenik 20 K, Mahorič 2 K, Fleck 20 K, dr. Jurtela 20 K, R. Š. 50 K, Neimenovan 4 K, Posojilnica v Ormožu 30 K, Kolsrič A., kaplan pri Sv. Magdaleni 15 K, dr. Kovačič, prcl. v Mariboru 5 K, Mraz T., nadžupnik v pok. 20 K, Osehan 2 K, dr. Komljanec 6 K, Toplak 3 K, Družović 1 K, Havelka 3 K, Kopic 3 K, dr. Brumen 6 K, Pintarič 3 K, dr. Stuhac 3 K, o. Peter Žirovnik 6 K, o. Lenart Vaupotič 5 K, Cilensek 4 K, Štepic 4 K, — Vsem blagim p. n. darovateljem prisrčni: »Bog plati!«

Božičnica pri Sv. Petru niže Maribora. Ljubi Jezusček je prišel tudi letos v zavod naših čč. šolskih sester, čeravno je odislo veliko gojenk na počitnice. Jako smo se ga razveselili. Prisrčno so ga zato pozdravljali najprej pastirci, potem so ga prišli molit sv. Trije kralji in nato so mu pravili nedolžni otročiči kako se boje tistih vojakov s sabljami; da pa vendar radi umrjejo zanj ter mu z veseljem darujejo lilijo nedolžnosti in palmo trpljenja. Milo se je oziralo dete Jezusček na vse in jih blagoslovilo. Seveda tudi ni pozabil na svoje ljubljence. Pripravil jim je lepo božično drevesce ter prinesel mnogovrstnih dobrih in sladkih reči in zdravil za želodec. Veliko si jih je izposodil v Mariboru pri prelagi in usmiljeni gospej Scherbaumovi, kar ji bo gotovo tisočkrat poplačal. Med živimi podobami pa je pel mešan zbor »Sveto in noč« enoglasno s spremljevanjem glasovirja: »Pastirci takoj, vstanite nočoj«, »Rojeno v Betlehemu nam detece ljubo« in »O preljubi Jezus naš«. Vršila se je cela slavnost le v najožjem domačem krogu. Pa lepa je bila in mična, da take še po predstavi »sv. Pavla« nismo videli. Hvala lepa čč. sestram. Tisočkratna hvala in slava pa tebi Jezusček. Prosimo, pridi drugo leto gotovo zopet k nam.

Iz slovenjgraške okolice. Krajni šolski svet okolice Slovenjgradec, posebno pa njegov načelnik, g. Ivan Schöndorfer, vedno skrbi, da napravi šolskim otrokom kakšno veselje. Poleti jim je preskrbel veselico, zdaj pa lepo božičnico. V sredo pred božičem je bilo, ko so bili vsi revni otroci bogato obdarovani. Postavile so se jim bile lepe jaslvice, pred jaslavicami pa je bil cel kup raznih daril. Po kratkem nagovoru in opominu k hvaležnosti so otroci kaj mično zapeli pesem »Pri jaslakah«, potem pa so se jim razdelila darila. 40 dečkov je dobilo tople hlače ali pa jopič, 40 deklet celo obleko in 30 otrok pa močne čevljičke. Več kakor 20 otrok je dobilo ali tople nogavice ali pa lepe robce. Nobeden siromašen otrok ni ostal brez daru. Lepa hvala se spodobi torej vsem tistim, ki so kaj podarili v ta namen, posebno pa gg. trgovcema Reiter in Klinger v Slovenjgradu, ki sta sama nad 100 m blaga darovala. Lepa hvala tudi kmetijski zadruzi, ki je podarila 30 m blaga. Pa tudi visokochastiti gosp. dekan Šlander ne manjkajo nikdar kadar je treba ubogim otrokom kake pomoči. Isto se mora reči tudi o županu iz Lehna, g. Jos. Rotovniku. Oba gg. imata za revno mladino vedno odprte roke. Hvala jima lepa! Bog povrni vsem, ki so kaj darovali za ubogo mladino.

Ljutomer. Dne 1. febr. 1903. se je ustanovilo »Podporno društvo za ubožne šolske otroke Franc Jožefove šole v Ljutomeru.« Namen tega društva je: podpirati ubožne učence in učenke Franc Jožefove

šole v Ljutomeru v prvi vrsti z učnimi sredstvi (knjigami, zvezki, pisalnimi, risalnimi in ročnodelnimi potrebščinami), v drugi vrsti pa tudi po potrebi z obleko, obuvalom in s toplo hrano v zimskem času. (§ 1.) Sredstva v dosego tega namena so: a) letni doneski rednih in podpornih članov, b) darila šolskih prijateljev in dobrotnikov, c) prispevki krajnega šolskega fonda in drugih korporacij, d) prireditve tombol, gledaliških predstav in veselice v korist ubožnih šolskih otrok, e) nabiranje učnih sredstev, obleke, obuvala in jestvim. (§ 2.) Člani so: a) ustanovitelji, ki plačajo vsaj 20 K na enkrat v društveno blagajnico; b) redni člani, ki plačajo vsakoletni donesek 2 K in c) podporni člani, ki plačajo vsakoletni donesek pod 2 K, a ne manj ko 40 v. Redni in podporni člani znajo biti nad 14 let stare osebe obojega spola in vsakega stanu. (§ 4.) Z ozirom na veliko važnost tega društva, ki vrši glede na sedanje šolske razmere v Ljutomeru velevažno nalogo, se obrača odbor do vseh mladino- in rodoljubov, do raznih denarnih zavodov in zasebnikov, sploh do vseh krogov in posebej, ki jim je pri srcu prosih Franc Jožefove šole kakor tudi duševni in telesni razvoj ubožnih šolskih otrok, z iskreno prošnjo, naj pristopijo k »Podpornemu društvu« kot člani, naj mu priskočijo na pomoč z lastnimi prispevki in darovi pa tudi z nabiranjem darov in prispevkov v krogu prijateljev in znancev; naj bi se pa tega za našo šolo važnega in prepotrebne društva spominjali tudi vsi ljutomerski rojaki, ki so bili kdaj učenci ljutomerske šole in se nahajajo zdaj v primernih službah ali v ugodnih gmotnih razmerah. Društvu je do zdaj pristopilo 6 ustanoviteljev in 26 pravih članov; zraven teh šteje še mnogo drugih podpornikov. V Ljutomeru, dne 27. dec. 1903. — Za odbor: Janez Ev. Robič, načelnik.

V Zrečah je pri zborovanju bralnega društva gospod potovalni učitelj Goričan govoril o nekaterih vzrokih, zakaj da se kmetu godi slabo, obenem je pa priporočal nekoliko pripomočkov, da bi se obrnilo na bolje. Iz govora bodi nam zlati nauk: Zavedajmo se, učimo se, in držimo skupaj. Iz poročila pozvamo, da je izmed časnikov na društveno ime prihajalo 30 komadov kmetkega lista »Slov. Gospodar« s prilogo »Naš Dom«, razven tega je mladeniški »Naš Dom« društvena adresa prinašala po 80 odtisov. Če za »Slov. Gospodar« se priračunimo druge naročnike, tako v župniji brez malega na vsako hišo pride po jeden časnik. Društvu načeljuje zopet g. Mihajel Lamut, posestnik na Gradčicu.

Gospodarsko bralno društvo v Kozjem. Odbor društva si je izvolil dne 27. t. m. g. Antona Maček predsednikom, gosp. Adolfa Vončina podpredsednikom, č. g. kaplana Ivana Jančič blagajnikom, g. M. Pustisek tajnikom, g. Janeza Bah knjižničarjem in g. Jožefa Sotošek odbornikom. Namestnikom: organista g. Antona Belak in gosp. Janeza Prešiček. Obenem se je tudi vršila I. seja, pri kateri se je sklenilo naročiti naslednje časopise: 7. izt. »Slov. Gospodarja«, 4. izt. »Domoljuba«, 4. izt. »Kmetovalca«, 1. izt. »Domovine«, 1. izt. »Mir-a« in Mohorske knjige. Če bode mogoče, se se bode naročilo na »Vrtec« in »Primorski List«. Ob tej priliki tudi prosimo prav lepo, da bi nam dobrotniki naklonili kaj knjig. Zeraditombole se je sklenilo, da se ista napravi okrog Svečnice. Na svidenje! — Iz Kozjega nam se še nadalje poroča: Kakor je bilo že v zadnji številki »Gospodarja« naznanjeno, vršila se je pri nas dne 24. t. m. ob 1. uri popoldan v šolskih prostorih božičnica, pri kateri je bilo obdarovanih nad 100 otrok z raznimi koristnimi darovi. Še enkrat najprisrčnejša zahvala vsem blagim dobrotnikom mladine, ki so pripomogli k tako lepi svečanosti.

Kmetijsko društvo za ormoški okraj s sedežem v Ormožu priredi v nedeljo, dne 3. januarja po večernicah v

Cvetkovcih v gostilni g. Horvata svoja prva gospodarstvena predavanja. Na dnevnem redu so sledeče zanimive točke: 1. Pozdrav načelnika gosp. inženirja Lupša in razlaganje delokroga tega društva; 2. predavanje gosp. Ivanuša o gozdarstvu; 3. predavanje gosp. Korpara o umni živinoreji; 4. predavanje g. inženirja Lupša o hrani rastlin z ozirom na gnojenje. Po predavanjih se bode konstituirala tukajšnja podružnica pod imenom »Sv. Lenarčka podružnica kmetijskega društva za ormoški okraj.« Temu vsporedu sledi konečno prosta zabava. — Kakor se vidi, si je odbor tega društva svest svojih nalog, kajti sestavljal si je že sledeči zanimiv program: tekom te zime bode priredil 8 splošnih gospodarstvenih predavanj v različnih krajih ormoškega okraja, osnoval si bode že koj ob novem letu tudi lastno knjižnico, nakupil bo nadalje več gospodarstvenih prepotrebni strojev ter osnoval lastno drevnico v bližini Ormoža in tudi na večih krajih okraja trsnice itd. Kako zanimanje kaže naše ljudstvo za to mlado društvo, to sledi že iz tega, da je v tem kratkem času njegovega obstanka že okoli 80 kmetov prijavilo načelnikstvu svoj pristop in koj v prvih dveh tednih januarja se bode osnovali že podružnici Sv. Lenart in Sv. Miklavž. Želeti bi bilo, da bi se tudi drugod začelo tako živahno gibanje v prosveto kmetijstva.

Ljutomerško okolico so v nedeljo, dne 13. decembra evenski diletantje močno razveselili. Igrali so v kaj pripravi dvorani gosp. Kukovca »Mlinar in njegova hči«. Igra sama po sebi ginljiva, v takih rokah mora genoti. Ni čuda torej, da so postajale med igro rosnate oči gledalcev. Hvaležno priznamo njihov trud, po katerem so zamogli tako smelo in srčno javno nastopiti. Zdelo se ti je, da gledaš na oder v kakem večjem mestu, in igralce, ki si že leta na odru kruha služijo, ne pa rojake lepega murskega polja. Vsi so si zaslužili, da jih toplo pchvalimo, vsi so bili na svojem mestu in so prav dobro izvršili svojo nalogo. A mrzek! starega mlinarja in njegove hčeri pa le nemorem pozabiti. Prijatelj! videti bi moral in prepričal bi se, kako izvrstno sta nastopala. Boljše ne more predstavljati starega, nadušljivega skopuha, zajedenega v svoje cekine, kakor je to storil mlinar. Še mi doni po ušesih njegov »Grom in strela« in votel kašel, ki ga je pretresal po celem njegovem telesu. Ajte deno — pa hčerka mlinarjeva! Kako rada bi vzela vrlega pa ubogega Jankota, a ne brez Božje, ne brez očetove volje. Vse to pa je znala tako lepo predstaviti, da si sočutili i ti. Pa kako v voljo Božjo vdana je umirala! Vrlemu Jankotu in njej je pokalo srce, a nisi opazil nevolje ne obupa. Vdana v previdnost Božjo je hčerka izdahnila svojo dušo, istotako je Janko ves vdan daroval Bogu svojo žrtev. Trud gospe Mursove je obrodil obilo sadu. Pokrepčani na svojem duhu smo zapustili zadovoljni dvorano z željo, zopet in skorej kaj enakega gledati.

Gospodarske drobtinice.

Poučno potovanje o živinoreji in kmetijstvu po Štajerskem.

(Konec.)

Ogledali smo si tam nadalje tudi kuhinjo, strojno in perilnico. Tam imajo namreč dva velika elektromotora, katera dajeta luč in opravljata delo po vsem zavodu. Tako n. pr. perejo tam vse s stroji. Ljudje samo prenašajo perilo iz stroja v stroj. Stroji tam perilo spirajo, perejo in ožemajo. Suši se perilo v sušilnici, treba je perilo samo uravnati in zgraditi. Voda sama priteče in odteče, treba je le dotično pipo odpreti. Ravnatelj nas je v zavodu prav prijazno sprejel, nam vse zanimivosti razkazal ter nam nudil tudi okrepčila.

Iz tega izberno urejenega, vendar žalostnega zavoda smo se brzih korakov odpravili na zadnjo postajo našega potovanja, na kmetijsko solo v Grotenhofu. Tukaj smo videli vse to združeno, kar smo poprej vse skozi

posamezno opazovali, ker tukaj so združene vse panoge kmetijstva. Ogledali smo si kolikor možno v tako kratkem času vse prav natančno. Zopet smo videli živinorejo. Najbolj pa nas je zanimala šola sama, posebno pa še soba za učila. Tam je velikanska zbirka raznih učil, da se učencem zamore pouk praktično razkazovati. Spalnico imajo učenci prav po vojaško opravljeno in vse v najlepši snagi. Zanimali so nas tudi razni stroji, največ pa nov centrifugalični stroj za čiščenje in zbiranje vsakovrstnega žita. Ta stroj namreč očisti vsako žito raznega plevela in nesnage; zraven pa še žito zbere v tri vrste. Najtežje, srednje in medlo zrnje, vsako posebej. To je velike važnosti za semensko žito. Stroj stane 600 K. Umestno bi bilo, da bi si ga večje kmetijske zadruge omislile. Ogledali smo si tam tudi drevesnico, čebelnjak in slednjič tudi vinsko klet, prešo itd. Ravnatelja, žal, ni bilo doma, so nas pa učitelji prav prijazno sprejeli in nam vse razkazali in razložili.

Zdaj smo pa pohiteli zopet na električno železnico in z njo v mesto Gradec. Tam smo si v gostilni štajerske hranilnice še privoščili par kupic pristnega haložana, se skupno zahvalili potovalnemu učitelju g. Jelovšku za trud, ki nas je vseskozi tako ljubezno vodil in nas tako skrbno opozarjal na vse zanimivosti. In ločili smo se roke stiskajoč vsak na svoj dom.

Toliko sem se namenil zapisati iz tega potovanja, kolikor je pač ostalo mojemu luk-

njičastemu povnežu. Soudeležniki se bodo gotovo hudovali nad mojo površnostjo, nasprotno se pa zopet bojim ostrih škarij gospoda urednika. Nad vse vesel pa bom, če kdo najde med temi suhoparnimi vrsticami kakšno zrnice za sebe. In h koncu še moram opomniti, da če bi kdo nameraval staviti hlev ali svinjake, naj prosí za svet in načrt g. Jelovška, ker on je radevolje pripravljen vsakemu z dobrim svetom pomagati. Soudeležnike potovanja pa srčno pozdravlja

Tone Gotoveljski.

Listnica uredništva. Dopisniku iz Starega trga: Hvala lepa! Smo že prej sprejeli drug popis božičnice, ki nam je prej došel kakor Vaš. Le poročajte nam še večkrat kaj! Veselo novo leto! — G. R. S. v Mariji Snežni: Hvala, a takih dopisov ne moremo sprejemati, sicer bi bil list ob gotovih časih poln enakih popisov! Pozdrav! — Sv. Bolfank v Sl. gor.: Tokrat nemogoče. Priobčimo prihodnjic! Pozdrav! — Kapelski čevljar pride v prihodnjo številko. Rodoljub, pozdrave! — G. Drolc v St. Juriju ob Taboru: Nenaročnikom ne dajemo nobenih izjav!

Za društ. zastavo „kat. izobraž. društva v Studencih pri Mariboru so darovali: gospa Marolt 3 K, g. Fr. Pleško 2 K in g. Horvat 1 K. — Srčna hvala!

Društvena naznanila.

- Dne 1. januv. »Izobraž. braln. društva pri Sv. Pavlu pri Preboldu« zborovanje ob 3. pop.
Dne 3. januv. »Bral. društva v Konjicah« gled. predstava »Srednja pot« v Narod. domu, petje, alegorije z godbo. Začetek ob polu 4. uri pop.
» » » »Kat. bral. društva v Sv. Juriju ob j. ž.« občni zbor ob 6. uri v šoli.
» » » »Narod. čitalnice v Žaleu« občni zbor v gostilni g. Viranta ob 3. uri pop.
» » » »Čitalnice v Ljutomeru« občni zbor v prostorih g. Sršena ob 7. uri zvečer.
» » » »Društva »Skala« pri Sv. Petru niže Maribora odborova seja v župn. prost.
Dne 6. januv. »Braln. društva Sv. Jurij ob Ščavnici« veselica z gled. predstavo, tamburanjem in petjem po večernicah.
» » » »Braln. društva »Edinost« v Središču« občni zbor v društvenih prostorih g. J. Šinka. Začetek ob 6. uri zvečer.
» » » »Braln. društ. v Negovi« občni zbor ob 3. uri pop. v tistih prostorih kot lani.
Dne 10. januv. »Prost. gasiln. društva v Dragotincih« tombola pri g. Stramiču.
» » » »Bralnega društva pri Sv. Barbari pri Mariboru« občni zbor v kapelaniji. Začetek ob 3. uri popol.
» » » »Kat. slov. izobr. društva na Vranskem« občni zbor v stari šoli ob 3. uri.
» » » »Bralnega društva v Jurovcih pri Ptuj« občni zbor in tamburanje, petje, srečolov in prosta zabava v gostilni g. Gomilška ob 3. uri pop.
Dne 6. in 10. januv. Otvoritev »javne šolske narodne knjižnice« v Gorici v Savin. dolini s petjem, godbo, deklamacijami in govori.

Vsaka beseda stane 2 v.

Najmanjša objava 45 v.

MALA OZNANILA

Vsaka beseda stane 2 vin.

Vsaka beseda stane 2 v.

Večkr. objava po dogovoru.

Ti inserati se samo proti predplačilu sprejemajo; pri vprašanjih na upravnistvo se mora znamka za odgovor pridejati.

Proda se.

Lepo posestvo pod jako ugodnimi se takoj proda popolnoma ali pa deloma. Posestvo obstoji iz vinograda, z novim nasadom in južno lego, nekaj gozda, travnika in lep, mladi sadovnjak; skupaj meri celo zemljišče 5 oralov. Z novo zidanimi poslopji: gospodarska hiša, vinarstva, preša in hlevi za živino. Vse v najboljšem stanu in zavarovano. Posestvo je od farne cerkve Sv. Tomaž v Slov. goricah oddaljeno samo četrte ure; leži pa tik glavne ceste, vodeče v Ormož z lahkim privozom. — Vse natančneje se izve pri uredništvu lista. 614 2—1

Velik mlin na močni vodi s štirimi tečaji in stopami je na prodaj pod zelo ugodnimi pogoji. Naslov T. A. S. Radgona post. rest. 680 3—1

Vsem vinogradnikom! Naznanjam, da prodam 13000 cepljenih trt na zeleno in na suho cepljene. Cepljene so najboljše vrste, kakor: Beli burgundec, Laški rizlink, Silvanec, Rulandec zeleni, Kraljevina, Pinala, Beli in rudeči Šponol, Zametna žlahtnina, Portugalka in druge. Cepljene so večina na Riparijo portalis in nekaj Rupestris montikolo. Imam tudi mnogo cepičev za suho cepljenje. Cena je naslednja: I. vrste 100 cepljenk 22 kron, II. vrste 100 cepljenk 12 kron, Cepiči 1000 komadov 8 kron. Naslov: J. Cotič, vinogradnik in trtničar v Vrhpolju, pošta Vipava, Kranjsko. 638 3—1

Lepa hiša z verando za gospodo, s popolno gostiln. koncesijo, prodajo tobaka in malo trgovino. Hiša ima 4 sobe, 1 študilnik, 2 kleti in magacin, hlev za svinje in krave, 2 lepa vrta in čeden sadovnjak s trikratno košnjo, zemljišča je okoli en oral. Na lepem kraju, blizu mesta in in kolodvora na Spod. Štajerskem, jako primerno za izlet, se po nizki ceni prodaja. Kje, pove upravnistvo. 638 8—1

Posestvo se prodaja, ki obstoji iz njive in sadovnjaka, skupaj okoli 3 orale, dalje novo zidana hiša, lep prostor za prodajalnice ali pa za kakoga rokodelca. Natančneje se izve pri Neža Hrašovec v Orehovcih, Radgona. 635 3—1

Loter. številke:

Trst 24. decembra: 38, 40, 85, 44, 29.

Linc 24. decembra: 28, 77, 84, 67, 21.

Vinograd v ormoškem okraju, v približni izmeri 1 in pol pluga 1 pl. sadovnjaka in šume, se prodaja. Letošnja bratev je dala 15 hl vina. — Natančneje poizvedbe daje upravnistvo. 634 2—1

Proste službe.

Služba orglarja v Vitanju se razpiše do 7. januarja 1904. Zasluzka je do 600 K. Prosnje na cerkveno predstojništ. v Vitanju pri Celju. 623 3—2

Deklico, ki zna šivati perilo in ki se razume v prodajalnici, sprejme takoj Marija Heumayer, glavni trg št. 1, Maribor. 612 3—2

Gospodinja, vsakega dela vajena, se sprejme v župnišče v hribih. Pismene ponudbe se naslove: M. K. R. poste rest. Muta (Hohenmauten). 627 2—1

Cerkovnik, zvest in zanesljiv, z dobrimi spričevaji, sposoben in zelo natančen mož in tudi izučen krojač, išče službe. Prevzame tudi orglarstvo pri kaki mali ali srednji fari. Naslov se naj pošlje na upravnistvo. 631 2—1

Izurjena prodajalka in dva učenca se hitro sprejmejo v trgovini mesanega blaga pri Fr. Ks. Peteku na Ljubnem v Savin. dolini. 629 3—1

Petrolne žarnice

k znižani ceni, v največji izbiri vsakovrstnih svetilk in njih delov ter petrolne kurilne peči, stopiče (pečate) iz kavčuka in kovine, za urade in posameznike, monograme in vzorce v znamenje perila itd. itd. — Nazorne dopisnice (posamezne od 2 v in skupine po 10 komadov od 30 vin. naprej), srečke (posamezne ali v skupinah) na mesečno plačo, šivalne stroje (vsakovrstnih sestavov) od 38 K naprej na mesečno plačo. — Vsako blago ceneje ko povsod drugod priporoča 625 6—2

I. E. Weigl v Marib. 1, Zofijni trg št. 8.

Čitajte! Čitajte!

Vseslovenski dnevnik „Slovenec“

z najmnogobrojnejšimi vestmi iz vseh slovenskih dežel in iz tujine je

„Slovenec“ dobiva najhitrejša poročila in najzanesljivejša informacije.

„Slovenec“ ima zvezo z vsemi slovanskimi narodi ter je o njih gibanju najstančnejše poučen.

„Slovenec“ stoji na stališču krščanskega demokratizma ter s poljudnimi spisi, stoječ na stališču katoliške vere, dviga moralno silo našega naroda.

„Slovenec“ prinaša o vseh državah najboljše situacijske poročila ter ima dopisnike, ki so proučili razmere na licu mesta.

„Slovenec“ se odlikuje po najboljših poročilih iz državnega zbora, katera poročila piše slovenski državni poslanec, ki ima kot član „Slovenske zveze“ priliko biti o vsem točno poučen.

„Slovenec“ bo prinašal vele-zanimive podlistke in je radi tega stopil v zvezo z najboljšimi slovenskimi pisatelji.

čitajte, naročajte, širite „Slovenca“!

Dnevnik „Slovenec“ velja: Po pošti prejemam: za celo leto naprej 26 K, za pol leta naprej 13 K, za četrte leta naprej 6 K 50 h. — V upravnistvu prejemam: za celo leto naprej 20 K, za pol leta naprej 10 K, za četrte leta naprej 6 K, za mesec naprej 1 K 70 h. — Za pošiljanje na dom 20 h na mesec. — Naročnino in inserate sprejema upravnistvo v Katol. Tiskarni, Kopitarjeve ulice št. 2. 644 2—1

Na zahtevo se pošlje list na ogled!

Jožef Kolarič,

mizarški mojster v Mariboru

Tegetthoffov trg št. 3

(prej samostan sester reda sv. Franciška),

absolviran obiskovalec tečaja mojstrov na c. kr. tehničnem obrtnem muzeju na Dunaju 376 26—10

se priporoča glavni občinstvu v izdelovanje vseh mizarških izdelkov za poslopja, pohištva in uprave za sobe in prodajalnice, ter vsakovrstno delo v šoli in cerkvi v vseh slogih najfinjšega in najpriprostejšega izdelka.

Načrti in proračuni so na razpolago.